

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 16. november 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-347/17	<p>A e.a</p> <p>1) Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004), fortolkes således, at en fjerkræslagtekrop efter udtagning og rengøring ikke må indeholde nogen form for synlig kontaminering? 2) Omfatter bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) kontamineringer med fækalier, galde og kroindhold? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes således, at rengøringen skal ske umiddelbart efter udtagningen, eller må fjernelsen af synlig kontaminering ifølge denne bestemmelse også ske under køling eller partering eller ved pakningen? 4) Må den kompetente myndighed i henhold til bilag I, afsnit I, kapitel II, del D, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004) i forbindelse med kontrollen fjerne slagtekroppe fra slagtelinjen og kontrollere dem ud- og indvendigt samt under fedtvævet for synlig kontaminering? 5) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og der således må restere synlig kontaminering på en fjerkræslagtekrop:</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen</p>	GA	29.11.18

	Hvordan skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes? På hvilken måde nås i så fald denne forordnings mål, nemlig at sikre en høj standard for beskyttelsen af folkesundheden?			
C-680/17	<p>Vethanayagam e.a.</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>I. Er visumkodeksens artikel 32, stk. 3, til hinder for, at en referenceperson som den pågældende med hensyn til sagsøgerens visumansøgning i eget navn har en klage- og søgsmålsmulighed over for afslaget på visum?</p> <p>II. Skal repræsentationen, således som den er reguleret i visumkodeksens artikel 8, stk. 4, forstås således, at ansvaret (også) forbliver hos den repræsenterede stat, eller overdrages ansvaret fuldstændigt til den repræsenterende stat således, at den repræsenterede stat ikke længere selv har kompetence?</p> <p>III. Såfremt begge de repræsentationsformer, der omhandles under II, er mulige efter visumkodeksens artikel 8, stk. 4, litra d), medlemsstat skal da anses for at have truffet den endelige afgørelse som omhandlet i visumkodeksens artikel 32, stk. 3?</p> <p>IV. Er en fortolkning af visumkodeksens artikel 8, stk. 4, og artikel 32, stk. [3], hvorefter visumansøgere kun kan anfægte et afslag på deres ansøgninger ved en forvaltningsmyndighed eller ved en ret i den repræsenterende stat og ikke i den stat, som der er søgt om visum til, i overensstemmelse med adgangen til effektive retsmidler i chartrets artikel 47's forstand? Har det betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at den foreskrevne procedure sikrer, at ansøgeren har ret til at blive hørt, at han har ret til en sagsbehandling på et af medlemsstaternes sprog, at størrelsen af forvaltningsafgifter og retsgebyrer for klage- og søgsmålsprocedurer ikke er uforholdsmæssige for ansøgeren, og at der er mulighed for betalt retshjælp? Har det, henset til statens skønsmargen i visumsager, betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, om en schweizisk ret har en sådan viden om den nederlandske situation, at den kan sikre adgangen til effektive retsmidler?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Mundtlig forhandling	06.12.18

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces-skridt	Dato
C-626/15 og C-659/16	<p>Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: —Rådets afgørelse af 11. september 2015, således som den er indeholdt i formanden for De Faste Repræsentanters Komités konklusion af 11. september 2015, hvormed</p>	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	20.11.18

	<p>der gives tilladelse til fremlæggelse af et oplæg på vegne af Unionen og dens medlemsstater om et fremtidigt forslag til Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis om etablering af et beskyttet havområde i Weddellhavet, optaget i kortfattet referat af 23. september 2015 af det 2554. møde i De Faste Repræsentanternes Komité (dokument 11837/15, punkt 65, s. 19 og 20, og dokument 11644/1/15/REV) annulleres delvist, for så vidt som Rådet har fastsat, at oplægget skal fremlægges på vegne af Unionen og dens medlemsstater i stedet for på vegne af Unionen alene. —Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
C-147/17	<p>Sindicatul Familia Constanța e.a.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af en række bestemmelser i direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden. Den forelæggende ret ønsker oplyst hvorvidt direktivet finder anvendelse på plejeforældres aktivitet. Såfremt direktivet finder anvendelse ønsker den forelæggende ret oplyst hvorvidt artikel 5 om forpligtelsen til at gennemføre foranstaltninger til at sikre den ugentlige hviletid kan fraviges samt hvordan arbejdstid skal kvalificeres i forhold til plejeforældres aktivitet. Yderligere anmodes EU-Domstolen om en fortolkning af art. 7 om retten til årlig ferie herunder af begrebet ”finansiel godtgørelse” i direktivets art. 7, stk i forhold til om begrebet omfatter enhver form for kompensation, herunder en erstatning for skade som følge af den manglende mulighed for at afholde ferie, eller om det udelukkende refererer til den godtgørelse, som en arbejdstager modtager i form af løntilgodehavender i ferieperioden eller efter arbejdsforholdets ophør, såfremt ferien ikke er afholdt. Endelig ønsker den forelæggende ret oplyst om art. 7, stk. 1 er til hinder for bestemmelser såsom artikel 122, stk. 3, litra d), i lov nr. 272/2004 i en situation, hvor denne lov giver arbejdsgiveren mulighed for efter eget skøn at give tilladelse til, at plejeforælderen midlertidigt forlader barnet i løbet af de ferier, som tildeles plejeforælderen.</p>	<p>Børne- og Socialministeriet Beskæftigelsesministeriet</p>	Dom	20.11.18
C-29/17	<p>Novartis Farma</p> <p>Er bestemmelserne i direktiv 2001/83/EF, med senere ændringer, og nærmere bestemt artikel 5 og 6, også henset til anden betragtning til direktivet, til hinder for anvendelsen af en national lov (den flere gange anførte artikel 1, stk. 4a, i lovdekret [nr. 536/96]), som – gennem optagelse af et lægemiddel på listen over lægemidler med tilskud fra den nationale sundhedstjeneste – med henblik på at opfylde formålet om kontrol med udgifterne tilskynder til dets anvendelse uden for det terapeutiske indikationsområde, hvortil lægemidlet generelt er godkendt, uafhængigt af enhver hensyntagen til den enkelte patients terapeutiske behov, selv om der på markedet findes og er adgang til godkendte lægemidler til den terapeutiske indikation? Finder artikel 3, nr. 1), i direktiv 2001/83/EF (magistrelle lægemidler) anvendelse i situationer, hvor tilberedningen af lægemidlet, selv om den sker på et apotek efter lægerecept til en enkelt patient, finder sted i serie og på en og gentagen måde, uden at der tages højde for den enkelte patients specifikke behov, med udlevering af produktet til hospitalet og ikke til patienten (henset til, at lægemidlet er klassifi-</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	21.11.18

	<p>ceret udelukkende til brug på hospitaler), således at lægemidlet også anvendes inden for en anden facilitet end den, hvor det er blevet pakket?</p> <p>Er bestemmelserne i forordning (EF) nr. 726/2004, med senere ændringer, og navnlig artikel 3, 25 og 26 samt dens bilag, som tildeler Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) enekompetencen til at vurdere kvalitet, sikkerhed virkning vedrørende lægemidler, for hvilke den terapeutiske indikation er behandling af kræftsygdomme, dels som et led i proceduren til udstedelsen af markedsføringstilladelsen (obligatorisk centraliseret procedure), dels med henblik på kontrol med og koordinering af opgaver om lægemiddellovervågning efter markedsføring af lægemidlet, til hinder for anvendelsen af en national lov, som giver den nationale tilsynsmyndighed (AIFA) kompetence til at træffe beslutninger med hensyn til lægemidlers sikkerhed i forbindelse med »off-labelbrugen « heraf, hvis godkendelse henhører under Europa-Kommissionens enekompetence på baggrund af tekniske og videnskabelige vurderinger foretaget af EMA?</p> <p>Er bestemmelserne i direktiv 89/105/EØF, med senere ændringer, og navnlig artikel 1, stk. 3, til hinder for anvendelsen af en national lov, ifølge hvilken en medlemsstat som et led i medlemsstatens egne beslutninger på området for refusion af sundhedsudgifter afholdt af de sikrede kan fastsætte tilskud til et lægemiddel, der anvendes uden for de terapeutiske indikationsområder, som er angivet i den markedsføringstilladelse, som Europa-Kommissionen eller et europæisk specialagentur har udstedt på baggrund af en centraliseret vurdering, uden at de i artikel 3 og 5 i direktiv 2001/83/EF fastsatte krav er opfyldt?</p>			
C-245/17	<p>Pedro Viejobueno Ibáñez og Emilia de la Vara González</p> <p>– Kan afslutningen af skoleårets undervisningsperiode anses for et objektivt forhold, der begrundes, at de nævnte lærervikarer behandles anderledes end fastansatte lærere? – Er det i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling af disse lærervikarer, at de, når de afskediges ved afslutningen af undervisningsperioden, ikke kan afholde deres ferie i effektive fridage, idet disse erstattes med betaling af de tilhørende bidrag? – Er det foreneligt med princippet om forbud mod forskelsbehandling af disse ansatte, at begrebet arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse omfattes af en abstrakt bestemmelse som tillægsbestemmelse 18 til Ley Regional Ley 5/2012, de 12 de julio, de Presupuestos Generales de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha para 2012 [lov nr. 5 af 12.7.2012 om det generelle budget for regionen Castilla-La Mancha], som af budgetbesparelseshensyn og med henblik på opfyldelse af underskudsmålene bl.a. ophævede anvendelsen af rammeaftalen af 10. marts 1994, der var blevet indgået mellem det spanske undervisnings- og videnskabsministerium og fagforeningen ANPE, offentliggjort ved Generaldirektoratet for Personale og Tjenesters beslutning af 15. marts 1994, (BOMECA af 28.3.1994), vedrørende betaling for ferie i juli og august for ansættelser på mere end fem og en halv måned samt for vikarer, og som foreskriver, at de ikke-universitetsansatte lærervikarer betales for ferier svarende til 22 hverdage, hvis personen var vikaransat for hele skoleåret, eller for de dage, der forholdsmæssigt svarer hertil?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	21.11.18

C-452/17	<p>ZAKO</p> <p>Sagen vedrører: 1°) Skal artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter fortolkes således, at den kræver, at en handelsagent skal hverve og besøge kunder eller leverandører uden for agenturgiverens virksomhed? 2°) Skal artikel 1, stk. 2, i direktiv 86/653/EØF fortolkes således, at den kræver, at en handelsagent ikke må udføre andre opgaver end dem, der er knyttet til formidling af salg eller køb af varer for agenturgiveren og formidling og afslutning af sådanne forretninger i agenturgiverens navn og for dennes regning? 3°) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, skal artikel 1, stk. 2, i direktiv 86/653/EØF da fortolkes således, at den kræver, at en handelsagent ikke må udføre andre opgaver – om end blot sekundært – end dem, der er knyttet til formidling af salg eller køb af varer for agenturgiveren og formidling og afslutning af sådanne forretninger i agenturgiverens navn og for dennes regning?</p>	Justitsministeriet	Dom	21.11.18
C-563/17	<p>Associação Peço a Palavra e.a</p> <p>Sagen vedrører : 1) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 49 TEUF og 54 TEUF, samt de principper, der indgår deri, at et krav om opretholdelse af hovedsædet for og den faktiske ledelse af et statsejet selskab, der driver luftfartsvirksomhed i den medlemsstat, hvor det blev oprettet, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af dette selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 2) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 56 TEUF og 57 TEUF og de principper, der indgår deri, samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet og nødvendighedsprincippet, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opfylde den offentlige serviceforpligtelse, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 3) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 56 TEUF og 57 TEUF og de principper, der indgår deri, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opretholde og udvikle det nuværende nationale centrum for operationer (hub), i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 4) Under hensyn til det nævnte selskabs virksomhed, og når det tages i betragtning, at overdragelsen af dets egenkapital er genstand for en privatiseringsprocedure, skal det da antages, at en sådan virksomhed udgør en tjenesteydelse i det indre marked, der er omfattet af direktiv 2006/123/EF, og at undtagelsen i dette direktivs artikel 2, nr. 2), litra d), om tjenesteydelser på transportområdet, foreligger? Er den nævnte procedure i givet fald ligeledes omfattet af det nævnte direktiv? 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er det da i strid med det nævnte direktivs artikel 16 og 17, at et krav om, at den erhvervende enhed skal</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	21.11.18

	opfylde den offentlige serviceforpligtelse, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital, opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 6) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er det da i strid med det nævnte direktivs artikel 16 og 17, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opretholde og udvikle det nuværende nationale centrum for operationer (hub), i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren?			
C-713/17	Ayubi 1) Skal artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, hvorefter en medlemsstat er forpligtet til at yde personer med international beskyttelse (i den medlemsstat, der har tildelt denne beskyttelse) den nødvendige sociale bistand, som statsborgere i en medlemsstat modtager, fortolkes således, at den opfylder de kriterier om direkte anvendelighed, som Domstolen har udviklet i sin praksis? 2) Skal artikel 29 i direktiv 2011/95/EU fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som kun yder asylberettigede med permanent opholdstilladelse social bistand i form af behovsorienteret mindstesikring i fuldt omfang og dermed i samme omfang som medlemsstatens statsborgere, men nedsætter den sociale bistand fra den behovsorienterede mindstesikring for de asylberettigede, der kun har fået tildelt en tidsbegrænset opholdstilladelse, og dermed med hensyn til den sociale bistands størrelse sidestiller disse med personer med subsidiær beskyttelse?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	21.11.18
C-151/17	Swedish Match Er artikel 1, litra c), og artikel 17 i direktiv 2014/40/EU ugyldige på grund af: I. tilsidesættelse af det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling II tilsidesættelse af det almindelige EU-retlige proportionalitetsprincip III. tilsidesættelse af artikel 5, stk. 3, TEU og det EU-retlige subsidiaritetsprincip IV. tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herafter »TEUF«) V. tilsidesættelse af artikel 34 og 35 TEUF og VI. tilsidesættelse af artikel 1, 7 og 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?	Sikkerhedsstyrelsen Sundheds- og Ældreministeriet	Dom	22.11.18
C-295/17	MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia 1) Skal artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 64, stk. 1, artikel 66, litra a), og artikel 73 i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at en telekommunikationsoperatør (tv, internet, mobilnet og fastnet) er merværdiafgiftspligtig for opkrævninger af et på forhånd bestemt beløb fra sine kunder, når en kontrakt med forpligtelse til et abonnement af en bestemt varighed (bindingsperiode) ophæves af en årsag, der kan tilregnes kunden, inden denne periode er udløbet, idet dette beløb svarer til værdien af den månedlige grundydelse, som kunden skulle betale i henhold til kontrakten multipliceret med det antal månedlige ydelser, der mangler, indtil bindingsperioden udløber, i et tilfælde hvor det pågældende beløb faktureres, og	Skatteministeriet	Dom	22.11.18

	<p>operatørens levering af tjenesterne er ophørt, når det fakturerede beløb opkræves, og uafhængigt af om beløbet betales, såfremt: a. Det kontraktmæssige formål med det fakturerede beløb er at afskrække kunden fra ikke at opfylde den bindingsperiode, som han har forpligtet sig til, og at betale erstatning for det tab, som operatøren lider som følge af misligholdelsen af bindingsperioden – nærmere bestemt for en fratagelse af den fortjeneste, som han ville have opnået, hvis kontrakten havde været gældende indtil afslutningen af den nævnte periode – som følge af aftalen om indgåelse af lavere priser, levering af gratis eller billigere udstyr eller andre tilbud samt som følge af udgifter til reklame og tiltrækning af kunder. b. De kontrakter med bindingsperiode, som blev indgået, gav et højere vederlag til formidlerne end ved de kontrakter uden binding, som disse formidlede, eftersom størrelsen af vederlaget til formidlerne i begge tilfælde (dvs. i kontrakter med og uden binding) blev beregnet på grundlag af størrelsen af den månedlige ydelse, der var fastsat i de formidlede kontrakter. c. Det fakturerede beløb i henhold til national ret kan kvalificeres som en bod. 2) Såfremt en eller flere dele af det første spørgsmål ikke foreligger, kan svaret herpå da ændres?</p>			
C-575/17	<p>Sofina m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 56 og 58 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at den likviditetsmæssige ulempe, som skyldes, at udbytte, der udloddes til underskudsgivende ikke-hjemmehørende selskaber, kildebeskattes, hvorimod underskudsgivende hjemmehørende selskaber først beskattes af det udbytte, de modtager, i forbindelse med det regnskabsår, hvor de i givet fald igen bliver overskudsgivende, i sig selv udgør en forskellig behandling, der må betegnes som en begrænsning af den frie bevægelighed for kapital? 2) Kan den eventuelle begrænsning af den frie bevægelighed for kapital, der er nævnt i det foregående spørgsmål, henset til kravene i artikel 56 og 58 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, anses for at være begrundet i behovet for at sikre en effektiv skatteopkrævning, da ikke-hjemmehørende selskaber ikke er underlagt de franske skattemyndigheders kontrol, eller i behovet for at opretholde fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne? 3) Såfremt den omtvistede kildebeskatning i princippet kan tillades under hensyn til den frie bevægelighed for kapital:– er disse bestemmelser da til hinder for, at der opkræves kildeskat af udbytte, som udloddes af et hjemmehørende selskab til et underskudsgivende ikkehjemmehørende selskab fra en anden medlemsstat, når det sidstnævnte selskab indstiller sin virksomhed uden at blive overskudsgivende igen, hvorimod et hjemmehørende selskab, der befinder sig i denne situation, faktisk ikke beskattes af dette udbytte?– skal disse bestemmelser da fortolkes således, at når der foreligger beskatningsregler, hvorefter udbytte behandles forskelligt, alt efter om det udloddes til hjemmehørende eller ikke-hjemmehørende, skal der foretages en sammenligning af den faktiske skattebyrde, der påhviler disse i forbindelse med dette udbytte, således at en</p>	Skatteministeriet	Dom	22.11.18

	<p>begrænsning af den frie bevægelighed for kapital, som skyldes, at disse regler alene udelukker ikke-hjemmehørende fra at fradrage omkostninger, der er direkte forbundet med selve modtagelsen af udbytte, kan anses for at være begrundet i de forskellige satser for almindelig beskatning af udbytte, der udloddes til hjemmehørende, i forbindelse med et efterfølgende regnskabsår og for kildebeskatning af udbytte, der udloddes til ikke-hjemmehørende, når denne forskel kompenserer for det forskellige skattegrundlag for så vidt angår det betalte skattebeløb?</p>			
C-679/17	<p>Huijbrechts</p> <p>1. Udgør en situation, hvor en arving arver et skovområde beliggende i udlandet, som drives på bæredygtig måde, ikke er fritaget for arveafgift i henhold til arveafgiftslovens artikel 55c (nu artikel 2.7.6.0.3 i den flamske skattelovbog), mens en arving, som arver et skovområde beliggende i indlandet, som drives på bæredygtig måde, er fritaget for arveafgift i henhold til arveafgiftslovens artikel 55c (nu artikel 2.7.6.0.3 i den flamske skattelovbog), en tilsidesættelse af retten til frie kapitalbevægelser som omhandlet i artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?. 2. Udgør hensynet til det flamske skovareal som omhandlet i arveafgiftslovens artikel 55c (nu artikel 2.7.6.0.3 i den flamske skattelovbog) et tvingende hensyn af almen interesse, som kan begrunde en ordning, hvorefter fritagelse for arveafgift er begrænset til skovområder, der er beliggende i Flandern, og som drives på bæredygtig måde?</p>	Skatteministeriet	Dom	22.11.18
T-31/17	<p>Portugal mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2018 af 15. november 2016 (EUT 2016, L 312, s. 26) om udelukkelse fra EU-fmansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (LFUL), annulleres, for så vidt der i denne afgørelse udelukkes udgifter på 660 202,73 EUR, som Portugal har anmeldt i rubrikken teknisk bistand ved POSEI-programmet for Azorerne for regnskabsårene 2012 og 2013.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	22.11.18
T-508/15	<p>Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1119 af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den er rettet til Republikken Litauen og vedrører ordningen for førtidspension fra produktion af landbrugsbasisprodukter (budgetpost: 6711). Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	22.11.18
T-458/17	<p>Shindler m.fl. mod Rådet</p> <p>Påstande: — Annullation af afgørelse (EU, Euratom) XT 21016/17 samt af bilaget til denne afgørelse, XT 21016/17, ADD 1 REV 2, truffet af Rådet for Den Europæiske Union</p>	Udenrigsministeriet	Dom	26.11.18

	<p>den 22. maj 2017, om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland med henblik på indgåelse af en aftale om betingelserne for dennes udtrædelse af EU. — heraf følger:</p> <p>— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder advokatombkostninger på 5 000 EUR — der tages ethvert forbehold og navnlig for, at SCP CORNILLE POUYÄNNE, advokater ved Barreau de Bordeaux, fremsætter alle de bemærkninger, der kan være nyttige, på retsmødet fastsat af Den Europæiske Unions Ret.</p>			
C-545/17	<p>Pawlak</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 7, stk. 1, første punktum, sammenholdt med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT 1998, L 15, s. 14 med senere ændringer, polsk særudgave, kapitel 6, bind 3, s. 71) fortolkes således, at en ordning i den nationale procesret som den i artikel 165, stk. 2, i lov af 17. november 1964 – retsplejeloven (konsolideret affattelse: DZ. U. af 2016, pos. 1822 med senere ændringer, herefter »k.p.c.«), hvorefter kun indlevering af et procesdokument på et nationalt postkontor, der drives af en udpeget virksomhed, dvs. en befordringspligtig virksomhed, skal sidestilles med indgivelse af det pågældende dokument til retten, mens dette ikke gælder for indlevering af et procesdokument på et nationalt postkontor, der drives af en anden befordringspligtig virksomhed, som ikke er en udpeget virksomhed, udgør en særret? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 7, stk. 1, første punktum, i direktiv 97/67/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU fortolkes således, at fordele for en udpeget virksomhed som følge af, at denne i strid med artikel 7, stk. 1, første punktum, i direktiv 97/67/EF er blevet tildelt en særret, skal udvides til at omfatte de øvrige postbefordrende virksomheder med den følge, at indleveringen af et procesdokument på et postkontor, der drives af en anden befordringspligtig virksomhed, som ikke er en udpeget virksomhed, skal sidestilles med indgivelse af det pågældende dokument til retten, på grundlag af principper, der svarer til principperne fra Den Europæiske Unions Domstols dom af 21. juni 2007 i de forenede sager C-231/06 – C-233/06, Jonkman (ECLI:EU:C:2007:373)? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 7, stk. 1, første punktum, i direktiv 97/67/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU fortolkes således, at en procesdeltager, der repræsenterer en medlemsstat, kan påberåbe sig, at en national bestemmelse som k.p.c.'s artikel 165, § 2, er uforenelig med artikel 7, stk. 1, første punktum, i direktiv 97/67/EF?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	27.11.18
Forenede præjudicielle sager C-262/17, C-263/17 og C-273/17	<p>Solvay Chimica Italia m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: I) Skal bestemmelserne i direktiv 2009/72/EF, og i særdeleshed artikel 3, stk. 5 og 6, samt artikel 28, fortolkes således, at et system oprettet og drevet af en privat aktør, som et begrænset antal produktions- og forbrugenheder er tilkoblet, og der selv er tilkoblet det offentlige net, nødvendigvis udgør et elektricitetsnet og således et »distributionssystem« som omhandlet i direktivet, uden mulighed for fra denne klassificering at undtage private systemer</p>	Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Energistyrelsen	Dom	28.11.18

	<p>med sådanne karakteristika, der blev oprettet inden direktivets ikrafttræden og oprindeligt var bestemt til egenproduktion? II) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, består den eneste mulighed i henhold til direktivet for at tage højde for de særlige forhold med hensyn til et privat elektricitetsnet da i, at dette net henhører under kategorien af lukkede distributionssystemer som omhandlet i direktivets artikel 28, eller kan den nationale lovgiver fastsætte en anden kategori af distributionssystemer, som er omfattet af en forenklet regulering, der adskiller sig fra reguleringen af lukkede distributionssystemer? III) Uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål, skal direktivet da fortolkes således, at de i artikel 28 omhandlede lukkede distributionssystemer under alle omstændigheder har pligt til at tillade tilkobling af tredjeparter? IV) Uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål, kan den nationale lovgiver på grundlag af klassificeringen af et privat elektricitetsnet som et lukket distributionssystem som omhandlet i artikel 28 i direktiv 2009/72/EF da med hensyn til dette system fastsætte alene de undtagelser fra de almindelige bestemmelser om distributionssystemer, som udtrykkeligt er nævnt i direktivets artikel 28 og artikel 26, stk. 4, eller kan eller skal medlemsstaten – i lyset af 29. og 30. betragtning til direktivet – da fastsætte yderligere undtagelser fra anvendelsen af de almindelige bestemmelser om distributionssystemer med henblik på varetagelse af de i ovenstående betragtninger angivne formål? V) Såfremt Domstolen måtte finde, at en medlemsstat kan eller skal indføre bestemmelser, som tager højde for de særlige forhold med hensyn til lukkede distributionssystemer, er bestemmelserne i direktiv 2009/72/EF – og i særdeleshed 29. og 30. betragtning hertil, artikel 15, stk. 7, artikel 37, stk. 6, litra b), og artikel 26, stk. 4 – da til hinder for nationale bestemmelser, såsom de i den foreliggende sag relevante, hvorefter lukkede distributionssystemer omfattes af bestemmelser om lastfordeling og adskillelse, som er identiske med reguleringen af offentlige net, og som med hensyn til generelle omkostninger forbundet med el-systemet fastsætter, at betaling af de respektive afgifter delvis skal stå i rimeligt forhold til elektricitetsforbruget inden for det lukkede system?</p>			
C-328/17	<p>Amt Azienda Trasporti e Mobilità e.a.</p> <p>Sagen vedrører: »Er artikel 1, stk. 1, 2 og 3, og artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 89/665/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge og anlægskontrakter til hinder for en national lovgivning, der foreskriver, at det alene er de økonomiske aktører, der har ansøgt om at deltage i en udbudsprocedure, som kan anfægte betingelserne i denne udbudsprocedure, og så tilfælde af, at det gøres gældende, at udbudsbetingelserne principielt gjorde det meget usandsynligt, at den økonomiske operatør ville blive tildelt kontrakten?«</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	28.11.18
C-600/16 P	<p>National Iranian Tanker Company mod Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande:—Rettens dom af 14. september 2016 i National Iranian Tanker Company mod Rådet for Den Europæiske Union (sag T-207/15) ophæves. — Der træffes afgørelse i sagen, herunder navnlig: — Rådets afgørelse (FUSP) 2015/236</p>	Udenrigsministeriet	Dom	29.11.18

	af 12. februar 2015 (1) og Rådets gennemførelsesforordning (BU) 2015/230 af 12. februar 2015 (2) annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.—Subsidiært fastslås det, at (a) Artikel 20, stk. 1, litra c), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 (3) (som ændret) og (b) artikel 23, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 (4) (som ændret) er uanvendelige på grund af ulovlighed, i det omfang de Ender anvendelse over for appellanten. — Indstævnte dipligtes at betale sagens omkostninger i nærværendesag og omkostningerne afholdt i første instans.			
C-235/17	Europa-Kommissionen mod Ungarn Påstande: Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 og artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet det har vedtaget retsfor skrifter, der begrænser brugsretten over dyrkningsarealer. —Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	29.11.18
C-411/17	Inter-Environnement Wallonie og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen Sagen vedrører: 1. Skal artikel 2, stk. 1-3, 6 og 7, artikel 3, stk. 8, artikel 5 og artikel 6, stk. 1, i Espookonventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne og punkt 2 i appendiks I hertil fortolkes i overensstemmelse med præciseringerne i Background note on the application of the Convention to nuclear energy-related activities og Good practice recommendations on the application of the Convention to nuclear energy-related activities? 2. Kan Espookonventionens artikel 1, nr. ix), hvori begrebet »kompetent myndighed« defineres, fortolkes således, at lovgivningsmæssige retsakter såsom loi du 28 juin 2015 modifiant la loi du 31 janvier 2003 sur la sortie progressive de l'énergie nucléaire à des fins de production industrielle d'électricité afin de garantir la sécurité d'approvisionnement sur le plan énergétique (lov af 28.6.2015 om ændring af lov af 31.1.2003 om udfasning af kerneenergi til industriel elproduktion med henblik på at garantere forsyningsikkerheden på energiområdet[, herefter »loven af 28. juni 2015«]) udelukkes fra denne konventions anvendelsesområde, navnlig henset til de forskellige undersøgelser og høringer, der blev iværksat i forbindelse med vedtagelsen af denne lov? 3. a) Skal Espookonventionens artikel 2-6 fortolkes således, at de finder anvendelse forud for vedtagelsen af en lovgivningsmæssig retsakt såsom [loven af 28. juni 2015], som i artikel 2 udskyder tidspunktet for nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2? b) Skal spørgsmålet i litra a) besvares forskelligt alt efter, om det vedrører Doel 1- eller Doel 2-værket, da det for det førstnævnte værk er nødvendigt at vedtage forvaltningsakter for at gennemføre den nævnte lov af 28. juni 2015? c) Kan den nationale elforsyningsikkerhed udgøre et tvingende alment hensyn, der gør det muligt at fravige eller suspendere Espookonventionens artikel 2-6? 4. Skal artikel 2, stk. 2, i Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet fortolkes således, at lovgivningsmæssige retsakter såsom [loven af 28.	Miljø- og Fødevarerministeriet Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Energistyrelsen	GA	29.11.18

	<p>juni 2015] udelukkes fra denne konventions anvendelsesområde henset til de forskellige undersøgelser og høringer, der blev iværksat i forbindelse med vedtagelsen af denne lov? 5. a) Skal Århuskonventionens artikel 2 og 6 samt bilag I hertil, navnlig henset til »Maastricht Recommendations on Promoting Effective Public Participation in Decision-making in Environmental Matters«, der vedrører en trinvis beslutningsproces, fortolkes således, at de finder anvendelse forud for vedtagelsen af en lovgivningsmæssig retsakt såsom [loven af 28. juni 2015], som i artikel 2 udskyder tidspunktet for nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2? b) Skal spørgsmålet i litra a) besvares forskelligt alt efter, om det vedrører Doel 1- eller Doel 2-værket, da det for det førstnævnte værk er nødvendigt at vedtage forvaltningsakter for at gennemføre den nævnte lov af 28. juni 2015? c) Kan den nationale elforsyningsikkerhed udgøre et tvingende alment hensyn, der gør det muligt at fravige eller suspendere Århuskonventionens artikel 2 og 6? 6. a) Skal artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og punkt 13, litra a), i bilag II hertil, eventuelt sammenholdt med Espoo- og Århuskonventionerne, fortolkes således, at de finder anvendelse på udskydelsen af tidspunktet for nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på et kernekraftværk, hvilket – som det er tilfældet her – indebærer store investeringer og opgradering af sikkerheden for kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2? b) Såfremt spørgsmålet i litra a) besvares bekræftende, skal artikel 2-8 og artikel 11 i direktiv 2011/92/EU samt bilag I, II og III hertil da fortolkes således, at de finder anvendelse forud for vedtagelsen af en lovgivningsmæssig retsakt såsom [loven af 28. juni 2015], som i artikel 2 udskyder tidspunktet for nedlukning og indstilling af den industrielle elproduktion på kernekraftværkerne Doel 1 og Doel 2? [...].9. Hvis den nationale ret på grundlag af svarene på ovenstående præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov tilsidesætter en af forpligtelserne i de nævnte konventioner eller direktiver, og den nationale elforsyningsikkerhed ikke kan udgøre et tvingende alment hensyn, der gør det muligt at fravige disse forpligtelser, kan den da opretholde virkningerne af loven af 28. juni 2015 for at undgå retlig usikkerhed og gøre det muligt at opfylde de forpligtelser til vurdering af miljøvirkninger og offentlig deltagelse, der følger af de nævnte konventioner eller direktiver?</p>			
C-582/17 og C-583/17	<p>H. m.fl</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180) fortolkes således, at kun den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse blev indgivet første gang, skal afgøre, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig, med den konsekvens, at en udlænding kun i denne medlemsstat i henhold til Dublinforordningens artikel 27 kan gøre gældende for domstolene, at der er sket en ukorrekt anvendelse af et af</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	29.11.18

	de ansvarlighedskriterier, der er omhandlet i Dublinforordningens kapitel III, herunder artikel 9? 2. I hvilket omfang har det ved besvarelsen af det første spørgsmål betydning, at der i den stat, hvor udlændingen første gang har indgivet ansøgningen om international beskyttelse, allerede er truffet en afgørelse vedrørende denne ansøgning, eller at udlændingen har trukket ansøgningen tilbage for tidligt?			
C-617/17	Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie 1) Kan artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at anvendelsen af ne bis in idem-princippet ikke kun forudsætter, at lovovertræderen og de faktiske omstændigheder er identiske, men også at det beskyttede retsgode er identisk? 2) Skal artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1), sammenholdt med artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at EU-retlige og nationale konkurrenceregler, som af en medlemsstats konkurrencemyndighed anvendes parallelt, beskytter det samme retsgode?	Udenrigsministeriet	GA	29.11.18
C-635/17	E. 1) Har Domstolen henset til artikel 3, stk. 2, litra c), i direktiv 2003/86/EF og Nolan-dommen (ECLI:EU:C:2012:638), kompetence til at besvare præjudicielle spørgsmål fra en nederlandsk ret om fortolkningen af direktiv 2003/86/EF i en retssag vedrørende opholdstilladelse til et familiemedlem til en person, der har fået subsidiær beskyttelse, såfremt dette direktiv i nederlandsk ret er blevet erklæret direkte og ubetinget anvendeligt på personer, der har fået subsidiær beskyttelse? (jf. forelæggelsesafgørelsen af 21.6.2017 fra afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:1609, registreret ved Domstolen under sagsnummer C-380/17). 2) Skal artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for at afslå en ansøgning fra en flygtning om familiesammenføring udelukkende af den grund, at flygtningen ikke har vedlagt sin ansøgning nogen officiel dokumentation for den familiemæssige tilknytning, eller skal artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF fortolkes således, at denne bestemmelse alene er til hinder for at afslå en ansøgning fra en flygtning om familiesammenføring udelukkende af den grund, at flygtningen ikke har vedlagt sin ansøgning nogen officiel dokumentation for den familiemæssige tilknytning, såfremt flygtningen har givet en plausibel forklaring på den omstændighed, at han ikke har fremlagt denne dokumentation, og på hans udtalelse om, at han endnu ikke kan fremlægge denne dokumentation?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	29.11.18
T-459/16	Spanien mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1059 af 21. juni om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som den vedrører Kongeriget Spanien med hensyn til en række real-	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	29.11.18

	støtteforanstaltninger, hvorved 262 887 429,57 EUR udelukkes. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
T-720/16	ARFEA mod Kommissionen Påstande: — Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 10. juni 2016 om statsstøtte SA.38132 (2015/c) (ex 2014/NN) — yderligere kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste til ARFEA og om fornødent af enhver sammenhængende og/eller forudgående akt i relation til den anførte afgørelse.— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	29.11.18
C-60/18	Tallinna Vesi 1. Skal artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver fortolkes således, at en national retsakt er i overensstemmelse med denne bestemmelse, når det fremgår af retsakten, at såfremt der ikke på EU-plan er blevet fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør for visse særlige former for affald, afhænger affaldsfasens ophør af, om der for en konkret type affald er blevet fastlagt kriterier i en national, almengyldig retsakt? 2. Indrømmer artikel 6, stk. 4, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver affaldsindehaveren ret til at anmode om, at den kompetente myndighed eller en domstol i en medlemsstat – såfremt der ikke på EU-plan er blevet fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør for visse særlige former for affald – træffer bestemmelse om affaldsfasens ophør i overensstemmelse med relevant retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, uanset om der for så vidt angår en konkret type affald er blevet fastlagt kriterier i en national, almengyldig retsakt?	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	29.11.18
C-378/17	The Minister for Justice and Equality & Commissioner of the Garda Síochána Når a) et ved oprettet ved lov nationalt organ, og som har fået tildelt en generel kompetence til bl.a. at sikre håndhævelse af EU-retten på et bestemt område, og b) national ret foreskriver, at et sådant organ ikke har kompetence inden for en begrænset kategori af sager, hvor et effektivt retsmiddel indebærer, at national lovgivning ikke finder anvendelse på grundlag af national ret eller EU-retten, og c) passende nationale retter har kompetence til at afsige enhver passende kendelse, hvorefter national lovgivning ikke finder anvendelse, hvilket er påkrævet for at sikre overholdelse af den pågældende EU-retlige foranstaltning, har kompetence til at behandle sager, hvori et sådant retsmiddel er nødvendigt, har kompetence i sådanne sager til at foranstalte ethvert retsmiddel krævet i EU-retten, og hvor det af retterne foranstaltede retsmiddel i overensstemmelse med Domstolens praksis er blevet bedømt som værende i overensstemmelse med ækvivalens- og effektivitetsprincippet skal det ved lov oprettede organ da ikke desto mindre anses for at have kompetence til at behandle en klage over, at national lovgivning tilsidesætter relevant EU-ret, og hvis klagen tages til følge, undlade at anvende lovgivningen, uanset at national ret i alle sager, der vedrører anfægtelser af lovgivningens gyldighed af en grund, og som kræver, at lovgivningen ikke skal anvendes, tildeler	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	04.12.18

	kompetencen til en ret, der er oprettet i henhold til forfatningen, snarere end til det pågældende organ?			
C-341/17 P	<p>Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Den appellerede dom afsagt af Retten den 30. marts 2017 i sag T-112/15, ophæves, for så vidt som Europa-Kommissionen blev frifundet i Den Helleniske Republiks søgsmål. — Den Helleniske Republiks søgsmål anlagt den 2. marts 2015 antages til realitetsbehandling. — Kommissionens afgørelse 2014/950/EU af 19. december 2014 annulleres, for så vidt som visse udgifter, som Den Helleniske Republik har afholdt inden for sektoren for arealrelateret støtte, udelukkes fra EU-finansiering for ansøgningsåret 2008, svarende til:</p> <p>— a) 10 % af de samlede udgifter, der blev afholdt for støtte relateret til græsarealer.</p> <p>— b) 5 % af de samlede udgifter, der blev afholdt til tilknyttet tillægsstøtte</p> <p>— c) 5 % af de samlede udgifter, der blev afholdt i sektoren for udvikling af landdistrikterne.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	05.12.18
C-473/17 og C-546/17	<p>DISA Gas</p> <p>1. I lyset af den retspraksis, som er fastslået i Federutility-sagen [dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol den 20.4.2010 (C-265/08)], er fastsættelse af en maksimumspris på flydende gas på flaske, der tilsigter at beskytte socialt udsatte brugere, da forenelig med denne retspraksis og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, når mindst én af de tre herunder opregnede omstændigheder foreligger?— foranstaltningen finder generel anvendelse for alle forbrugere og på ubestemt tid »så længe konkurrencebetingelserne på dette marked ikke anses for at være tilstrækkelige«— foranstaltningen allerede har været gældende i mere end [1]8 år— foranstaltningen kan medvirke til, at der varigt opretholdes en ringe konkurrence, idet den udgør en hindring for nye operatørs adgang til markedet 2. I lyset af den retspraksis, som er fastslået i den nævnte Federutility-sag [dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol den 20.4.2010 (C-265/08)], er det da foreneligt med denne og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet at pålægge den dominerende operatør på et bestemt geografisk område en forpligtelse til at foretage levering til husstandene af flydende gas på flaske med det formål at beskytte socialt udsatte brugere eller brugere, som er bosat i svært tilgængelige områder, når mindst én af de tre under det første spørgsmål opregnede omstændigheder foreligger?</p>	Energistyrelsen	GA	05.12.18
T-875/16	<p>Falcon Technologies International mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionen tilpligtes at fremlægge den endelige rapport.— Den anfægtede afgørelse annulleres.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	05.12.18
T-152/17	<p>Sumner mod Kommissionen</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	05.12.18

	Påstande: — Annullation af afslaget af 10. januar 2017 fra generalsekretæren på vegne af Kommissionen, meddelt den 17. januar 2017, på at give sagsøgeren aktindsigt i de ansøgninger, der er indgivet af en af parterne i den verserende retssag vedrørende Irlands angivelige tilsidesættelse af arbejdstidsdirektivet.	Udenrigsministeriet		
T-312/17	Campbell mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse af 7. april 2017, hvorved sagsøgeren fik afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende en traktatbrudsprocedure indledt mod Litauen på grund af angivelig manglende implementering af direktiv 2010/64/EU, annulleres.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	05.12.18
C-24/17	Österreichischer Gewerkschaftsbund 1.1. Skal EU-retten, navnlig artikel 1, 2 og 6 i direktiv 2000/78/EF sammenholdt med artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning, hvorved en (med hensyn til medregning af tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år) aldersdiskriminerende lønordning erstattes med en ny lønordning, men overførslen af de allerede ansatte til den nye lønordning sker ved, at den nye lønordning sættes i kraft med tilbagevirkende kraft fra stamlovens ikrafttrædelse, men den første indplacering i den nye lønordning retter sig efter den faktisk udbetalte løn i henhold til den gamle lønordning for en bestemt overførselsmåned (februar 2015), således at den hidtidige aldersdiskriminerings økonomiske konsekvenser fortsat har effekt? 1.2. Såfremt spørgsmål 1.1 besvares bekræftende: Skal EU-retten, navnlig artikel 17 i direktiv 2000/78/EF, fortolkes således, at allerede ansatte, som i den gamle lønordning blev diskrimineret med hensyn til medregningen af tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år, skal have en økonomisk kompensation, hvis denne aldersdiskriminerings økonomiske konsekvenser fortsætter også efter overførslen til den nye lønordning? 1.3. Såfremt spørgsmål 1.1 besvares benægtende: Skal EU-retten, navnlig chartrets artikel 47, fortolkes således, at den heri forankrede grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse er til hinder for en national ordning, hvorefter den gamle diskriminerende lønordning ikke længere skal finde anvendelse i verserende og fremtidige sager, og overførslen af allerede ansattes løn til den nye lønordning alene retter sig efter den beregnede eller udbetalte løn for overførselsmåneden? 2. Skal EU-retten, navnlig artikel 45 TEUF, artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen og chartrets artikel 20 f., fortolkes således, at den er til hinder for en ordning, hvorefter tidligere tjenesteperioder for en kontraktansat – i et ansættelsesforhold hos en regional eller kommunal enhed i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, Republikken Tyrkiet eller Det Schweiziske Forbund, hos en EU-enhed eller hos en mellemstatslig enhed, som Østrig er tilsluttet, og lignende kan medregnes fuldt ud, – i et ansættelsesfor-	Justitsministeriet	GA	06.12.18

	hold hos en anden arbejdsgiver kun kan medregnes ved udo- velse af en relevant erhvervsaktivitet eller en relevant forvalt- ningspraktik med op til i alt højst ti år?			
C-305/17	FENS 1. Skal artikel 30 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse såsom § 12, stk. 9, i Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 317/2007 Z. z., ktorým sa usta- novujú pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou (forordning nr. 317/2007 fra Den Slovakiske Republiks regering om reg- ler for elektricitetsmarkedets funktion) [herefter »forordnin- gen«], som indfører en særlig afgift ved udførsel af elektricitet fra Den Slovakiske Republiks område uden at sondre mel- lem, hvorvidt udførslen af elektricitet fra det slovakiske om- råde sker til EU-medlemsstaterne eller til tredjelande, såfremt eksportøren af elektriciteten ikke beviser, at den udførte elek- tricitet er blevet indført til Den Slovakiske Republiks område, dvs. en afgift, som kun pålægges elektricitet, som er fremstil- let på Den Slovakiske Republiks område og udført herfra? 2. Udgør en afgift som den i henhold til bestemmelsen i [for- ordningens] § 12, stk. 9 indførte, dvs. en afgift, som kun på- lægges elektricitet, som både er fremstillet i Den Slovakiske Republik og udført fra Den Slovakiske Republiks område, uden at sondre mellem udførsel til tredjelande og udførsel til EU-medlemsstaterne, endvidere en afgift med tilsvarende virkning som en told som omhandlet i artikel 28, stk. 1, TEUF? 3. Er en national bestemmelse såsom [forordningens] § 12, stk. 9, forenelig med princippet om frie varebevægelser i artikel 28 TEUF?	Energistyrelsen	Dom	06.12.18
C-494/17	Rossato – Skal § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 1, stk. 95, 131 og 132, i den italiens- ke stats lov nr. 107/2015, som fastsætter stabilisering af an- sættelsesforholdene for tidsbegrænset ansatte lærere med hensyn til fremtiden, uden tilbagevirkende kraft og uden er- statning for tab, i deres egenskab af foranstaltninger, der er forholdsmæssige, tilstrækkeligt effektive og afskrækkende, så- ledes at det sikres, at rammeaftalens regler har fuld gennem- slagskraft, og der samtidig hindrer tilsidesættelse af rammeaf- talen som følge af misbrug af flere på hinanden følgende tids- begrænsede ansættelseskontrakter med hensyn til tiden inden den periode, som omfattes af disse reglers virkninger?	Beskæftigelsesmini- steriet	GA	06.12.18
T-22/17	Portugal mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens gennemførelsesafgø- relse (EU) 2016/2018 af 15. november 2016 (EUT 2016, L 312, s. 26) om udelukkelse fra EU-fmansiering af visse udgif- ter, som medlemsstaterne har affiollet inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbmgsfond for Udvikling af Landdi- strikterne @LFUL), annulleres, for så vidt der i denne afgø- relse udelukkes udgifter på 1 990 810,30 EUR vedrørende udgifter, som Portugal har anmeldt ved foranstaltning »Ud-	Miljø- og Fødevare- ministeriet	Dom	06.12.18

	vikling af landdistrikter, ELFUL-investeringer private støtte-modtagere» for regnskabsårene 2010, 2011, 2012, 2013 og 2014. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
--	--	--	--	--